

සංක්ෂේපයෙන්

පහ පොතේ දැනුම පමණක් පුද්ගලයකුගේ පෞරුෂ සංවර්ධනයට අදාළ නොවන බව අද විද්‍යාත්මකව ඔප්පු වී ඇත. අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් විසින් අපේක්ෂිත ශිෂ්‍යයින්ගේ කායික හා මානසික සමබරතාවය හා ළමයාගේ මනා පෞරුෂ වර්ධනය සඳහා කොතෙක් දුරට ක්‍රීඩාවෙන් පිටුවහල් වන්නේ ද යන්න සොයා බැලීම කලෝචිතය. ඉවසීම, නීතිරීති පිළිබඳ තැනට සුදුසු නුවණ වීනය ගරුක බව හා මානසික සමබරතාවය මැනවින් පවත්වාගෙන යාමටත් ළමයාගේ ආකල්ප යහපත් වර්ත ලක්ෂණ වර්ධනය කිරීමටත් කුසලතා වර්ධනයටත් ශාරීරික අධ්‍යාපනය මැනවින් ඉවහල් වේ.

විසේ ම ළමයාගේ මනා පෞරුෂය සංවර්ධනය කර ගැනීමටත් සමාජානුයෝගී කිරීමේ කාර්යයක් ලෙසත් බාල අපචාරය වැනි ළමා වර්ධනයට අහිතකර බලපෑම් නැති කරන අර්ථවත් සාධකයක් ලෙසත් ශාරීරික අධ්‍යාපනය විශාල මෙහෙයක් ඉටු කරනු ලැබේ.

ඉහත සඳහන් අරමුණු ඉටුකර ගැනීමට ක්‍රීඩාවෙන් ලැබෙන පිටුවහල අනුපමේය වුව ද ඇතැම් දෙමාපියන් හා ගුරුවරුන් තුළ ක්‍රීඩාව නිසා අධ්‍යාපනයට බාධා ඇති වන බවත් සිසුන් දුරාවාරයට හා දඩබ්බරකම්වලට පෙළඹවීම හේතුවකට ගෙන ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන සාධනය දුර්වල වන බවත් මතයක් පවතී. මෙය සැබැවින් ම ඇත්තක් ද? නැති නම් බොරුද? යන්න සොයා බැලීම කාලෝචිත වේ.

මේ නිබන්ධනයේ පළමු පරිච්ඡේදයේ නිබන්ධන මාතෘකාව පිළිබඳ හැඳින්වීමක් කර ඇති අතර මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණු හා එහි වැදගත්කම පෙන්වා දී ඇත. දෙවන පරිච්ඡේදයෙන් ක්‍රීඩාව පෞරුෂ වර්ධනයට අදාළ වන්නේ කෙසේ ද හා ඒ හා සම්බන්ධ සාහිත්‍ය විමර්ශනයක් සිදු කර ඇත. තෙවන පරිච්ඡේදයේ අධ්‍යයන ක්‍රම පිළිවෙත පැහැදිලි කර ඇති අතර විස්තරාත්මක සංඛ්‍යාත ක්‍රම වන වගු, ප්‍රතිශත වැනි ක්‍රම භාවිතයට ගෙන ඇති සහසම්බන්ධතා විශ්ලේෂණය ආදී සංඛ්‍යාත ක්‍රම භාවිතයට ගෙන ඇත.

පස්වන පරිච්ඡේදයේ පර්යේෂණය තුළින් පර්යේෂකයා බැසගත් නිගමන හා කළ යුතු යෝජනා ඉදිරිපත් කර ඇත. අවසාන වශයෙන් උප ග්‍රන්ථයෙහි දත්ත ලබා ගැනීම සඳහා සකස් කරන ලද ප්‍රශ්නාවලි නියැදීමට අයත් පාසල්වල ක්‍රීඩා පිළිබඳ විස්තර සම්මුඛ සාකච්ඡා පිළිබඳ උපලේඛන හා ප්‍රශ්නාවලි හා ග්‍රන්ථාවලිය ද ඇතුළත් වේ.